

pCt., men Ringkøbing Amt har allerede tilbudt at garantere for en Udgift paa 1 Million, og Ringkøbing By for en Udgift paa over 200 000 Kr. Det er givet, at en Egn møder ikke paa Forhaand med Tilbud om saa store Udgifter — tilmed en Egn, der langtfra kan betragtes som særlig velhavende, snarere det modsatte —, hvis ikke Forholdene var saa fortvivlede, at de i højeste Grad trænger til en Omordning.

Den øjeblikkelige finansielle Tilstand opfordrer jo ikke til store Udgifter, men denne høje Rigsdag har dog altid stillet sig velvillig med Hensyn til Bevilling af Udgifter, som var nødvendige for at afhjælpe Naturkatastrofers Ødelæggelser og lignende Forhold. Her forefindes virkelig noget saadant, og derfor kan vi ikke anlægge den sædvanlige Maalestok. Her er en Tilstand, som er uholdbar, og som kræver en Løsning. Endvidere vil et sikret Udløb ved Hvide Sande med en Gennemsejlingsløse kunne afgive et Støttepunkt for Fiskeriet, et Støttepunkt, som er i høj Grad paakrævet. Hvis man ser, hvad det ellers koster at oprette Støttepunkter for Fiskeriet ved Vesterhavet, maa man indse, at i Forhold dertil er det, der her paa-tænkes, nærmest billigt. Forholdene for Fiskeriet er yderst slette. Adskillige Fiskere er flyttet til andre Egne efter at have solgt deres Ejendom, og Forholdene har antaget en meget uheldig Karakter.

Jeg vil haabe, at det nu maa lykkes at løse dette Spørgsmaal. Det har i saa mange Aar givet Anledning til indgaaende Overvejelser og til Strid. Den saglige Strid derom er forstummet stærkt, siden vi fik Kommissionens Forslag, og det, der har været afgørende for de fleste, naar bortses fra enkelte snævre lokale Interesser, har vel egentlig været Spørgsmaalet om, hvor længe det kunde forsvares at bibeholde den midlertidige Ordning, og hvornaar man maatte skride til noget andet. Nu er den midlertidige Ordning ikke opretholdelig mere. Derfor er Tidspunktet inde, da vi maa gaa til en Løsning.

Jeg skal hermed indtrængende anbefale det høje Ting at tage velvilligt paa det foreliggende Lovforslag.

Hauge: Det har forundret mig noget, at man netop nu har stillet Forslag om at prøve Hvide Sande-Spørgsmaalet paa ny. For det første er vi allerede langt henne paa Rigsdagssamlingen, og vi venter, at denne vil slutte forholdsvis tidligt i Aar, og desuden staar vi

overfor Valg. Der maa derfor have været særlige Grunde for netop nu paa ny at forelægge Rigsdagen Forslag om en Ordning af Aføbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Forslag herom har som omtalt været forelagt Rigsdagen mange Gange, senest i Rigsdagssamlingen 1918—19. Da vedtog Folketingets Udvalg at lade Sagen hvile foreløbig; man vilde indvinde Erfaringer for, hvorledes det nye Udløb ved Gødelen virkede. Fra 1907—08 indtil 1918—19 maatte Rigsdagen hvert Aar behandle Forslag om Ændring af Afvandsforholdene ved Ringkøbing Fjord, og der blev i den Periode ofret ca. 3 Mill. Kr. af Statens Midler til Forsøgene. Der blev nedsat adskillige Kommissioner, baade før 1907—08 og i Tiden fra 1907—08 til 1918—19. Kommissionerne havde forskellige Opfattelser af, hvorledes man skulde gribe Sagen an, og ofte stod man overfor det ejendommelige, at Medlemmer, der havde deltaget i flere Kommissioners Arbejde, ogsaa havde forskellige Standpunkter, eet Standpunkt i een Kommission og et noget andet Standpunkt, naar de kom ind i en anden Kommission. De sagkyndige var kort sagt meget uenige om, hvorledes man skulde ordne Forholdene ved Ringkøbing Fjord. Det var i og for sig meget beklageligt, navnlig for Rigsdagen, som skulde vejledes af de sagkyndige. Ogsaa Beboerne ved Ringkøbing Fjord, de interesserede Lodsejere og Fiskerne, var meget uenige, og denne Uenighed gav sig til Tider de mest pinlige Udslag; hver holdt paa sit, og man var heller ikke fri for at beskyldte hinanden for, at man blot vilde mele sin egen Kage, selv om det gik ud over Næsten. Der blev ogsaa rejst Erstatningskrav overfor Rigsdagen, som maatte betydelige Beløb i Erstatning til Lodsejere, der følte sig brøstholdne ved de trufne Foranstaltninger. Da Forsøgene var sluttet i 1915, var man akkurat lige saa vidt, som da man begyndte, uden for saa vidt man havde ofret ca. 3 Mill. Kr. Aføbsforholdene blev i det væsentlige, som de hidtil havde været.

Det nye Udløb ved Gødelen, som blev aabnet i Begyndelsen af September Maa-ned 1915, afveg hverken i den ene eller i den anden Henseende væsentligt fra det gamle Udløb, man havde ved Nymindestrømmen. Det ligger noget nordligere, er ogsaa noget bedre, men man vendte dog tilbage til at have Udløbet fra Ringkøbing Fjord nede ved den sydlige Ende af Fjorden og gjorde det i Erkendelse af, at Forsøgene med at